

TIKROVĖ APIE JĖZŲ

Islamiškas požiūris į Jėzų (Ramybė Jam) yra tarp dviejų kraštutinumų. Žydai, kurie atmetė Jėzų kaip Dievo pranašą, vadino jį apsišaukėliu. Kita vertus, krikščionys laikė jį Dievo sūnumi ir garbina jį kaip tokį. Islamas laiko Jėzų esant vienu iš didžiųjų Dievo pranašų ir gerbia jį lygiai kaip ir Abraomą, Mozę, Muhammedą (Ramybė Jiems), paminint kelis.

Tai yra atitikimas su islamišku Dievo, dieviško vedimo vienumo ir tolesnių Dievo pasiuntinių viena kitą papildančių rolių vykdant misijas, požiūriu. Dabar išnagrinėkime faktus apie Jėzų vieną po kito, kad gautume aiškų jo vaizdą.

1. Dievas yra Visa Žinantis...

Bet Jėzus toks nebuvo

Kalbėdamas apie teismo dieną, Jėzus aiškiai parodė savo žinių ribotumą, kada jis sakė: „*Tačiau tos dienos ir valandos nežino nei žmogus, nei Dangaus angelai, nei sūnus, tik Tėvas.*“ (*Morkaus 13:32 ir Mato 24:36*). Bet Dievas žino viską. Jo žinios neturi jokių ribų. Tai, kad Jėzus pats prisipažino nežinantis, kada bus teismo diena, yra aiškus įrodymas, kad Jėzus nėra visa žinantis ir kad todėl Jėzus nėra Dievas.

2. Dievas yra Visagalis...

Bet Jėzus toks nebuvo

Nors Jėzus padarė daugybę stebuklų, jis pats pripažino, kad galia, kurią jis turi, nėra jo paties, bet gauta iš Dievo, kada jis sakė: „*Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus pats nieko negali daryti, tik tai, ką mato darant Tėvą...*“ (*Jono 5:19*). Taip pat jis sakė: „*Iš savęs aš nieko negaliu daryti: aš teisiu, kaip girdžiu, ir mano teismas teisingas, nes aš siekiu ne savo valios, bet valios Tėvo, kuris mane atsiuntė.*“ (*Jono 5:30*). Bet Dievas yra ne tik Visagalis, Jis taip pat yra visos galios šaltinis ir valdytojas. Tai, kad Jėzus pats prisipažino negalintis iš savęs nieko daryti, yra aiškus įrodymas, kad Jėzus nėra visagalis ir todėl kad Jėzus nėra Dievas.

3. Dievas neturi Dievo...

Bet Jėzus turėjo Dievą

Dievas yra galutinis teisėjas ir prieglobstis visiems, ir Jis nieko nesišaukia bei niekam nesimeldžia. Bet Jėzus patvirtino, kad buvo Vienas, kurį jis garbino ir kuriam meldėsi, kada jis sakė: „*Aš žengiu pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą, pas savo Dievą ir jūsų Dievą.*“ (*Jono 20:17*) Taip pat yra pranešta, kad jis, būdamas ant kryžiaus, suriko: „*Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?*“ (*Mato 27:46*). Jei Jėzus būtų Dievas, tai skaitytume: „O aš, o aš, kodėl mane apleidai?“ Negi tai nebūtų gryna nesąmonė? Kada Jėzus kalbėjo

Viešpaties maldą (Luko 11:2-4), argi jis meldėsi pats sau? Kada Gethsemane sode jis meldėsi: „*Mano Tėve, jei įmanoma, teaplenkia mane ši taurė. Tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu.*“ (Mato 26:39). Ar Jėzus meldėsi pats sau? Tai, kad Jėzus, pats pripažindamas ir savo veiksmais, patvirtino, garbino ir meldėsi kitai būtybei kaip Dievui, yra aiškus įrodymas, kad pats Jėzus nebuvo Dievas.

4. Dievo valia skyrėsi nuo jo paties valios

Tikriausiai aiškiausias mūsų turimas ženklas, kad Jėzus ir Dievas nėra lygūs, ir todėl ne vienas ir tas pats, vėl ateina iš paties Jėzaus lūpų, kuris sakė: „*Mano Tėvas yra aukštesnis už mane.*“ (Jono 14:28). Kada kažkas kreipėsi į jį kaip į gerą mokytoją, Jėzus atsakė (Luko 18:19): „*Kodėl vadini mane geru? Niekas nėra geras, tik Dievas...*“ Be to, Jėzus nubrėžė aiškų skirtumą tarp savęs ir Dievo, kada jis sakė: „*Aš iš Dievo išėjau ir atėjau, ne savo valia esu atėjęs, bet Jis mane atsiuntė.*“ (Jono 8:42). Jėzus pateikė aiškų savo pavaldumo Dievui labiau nei savo lygumo Dievui įrodymą, kada jis sakė: „*Tebūna ne mano, bet Tavo valia*“ (Luko 22:42) ir Jono 5:30, „*Aš siekiu ne savo paties valios, bet valios Tėvo, kuris mane atsiuntė.*“ Tai, kad Jėzus pripažintų, jog kad jis neatėjo į pasaulį savo iniciatyva, bet buvo lieptas taip pasielgti, kad jis pripažintų kitą būtybę kaip aukštesnę už save, ir kad jis prieštarautų savo paties valiai iš pagarbos tvirtindamas kito valią, duoda aiškų įrodymą, kad Jėzus nėra Aukščiausias ir todėl Jėzus nėra Dievas.

Pagal Bibliją, Dievas yra nematoma dvasia...

5. Bet Jėzus buvo iš mėsos ir kraujo

Krikščionybė tiki, kad Dievas sukūrė žmogų pagal savo atvaizdą: baltą, juodą ar koki nors kitoki, vyrą ar moterį? Taip yra pagal Pradžios knygą (1:26): „Ir Dievas tarė: padarykime žmogų mūsų atvaizdo, pagal mūsų atvaizdą...“ Bet tai prieštarauja Izaijo 40:18 ir 25: „*Į ką jums bus panašus Dievas ir koki atvaizdą jam prilyginsite? Su kuo palyginsite mane? Su kuo sulyginsite mane? - sako Šventasis.*“ Taip pat žiūrėkite Psalmių 89:6: „*Juk kas gali danguje prilygti Viešpačiui, kas tarp galingųjų sūnų gali būti panašus į Viešpatį?*“ Ir Jeremijo 10:6,7: „*Tokio kaip tu, Viešpatie, kito nėra... tokio, kaip tu, kito nėra.*“ Galiausiai, Karalių 1-oje mes skaitome: „Bet ar Dievas iš tiesų apsigyvens žemėje? Štai, dangus ir dangaus aukštybės negali savyje talpinti tavęs.“ Mūsų klausimas yra kaip Jėzus tinka būti Dievu? Ir kaip gali Dievas būti pagimti mirtingosios kaip kiti mirtingieji, kada eilutėje aiškiai yra išdėstyta, jog dangus ir žemė negali talpinti Dievo.

Nors tūkstančiai matė Jėzų ir girdėjo jo balsą, pats Jėzus kalbėjo, kad to nebūtų galima padaryti su Dievu, kada jis sakė: „*jūs niekada nesate girdėję jo balso ar regėję jo pavidalo.*“ (Jono 5:37). Taigi, Jėzus sakė, kad niekas niekada nėra matęs ar girdėjęs Dievo. Kaip tada Jėzus gali tikti kaip Dievas, jei jo pasekėjai tiek jį matė, tiek jį girdėjo? Tai yra aiškus įrodymas, kad Jėzus

nebuvo Dievas. Per savo gyvenimą Jėzus niekada netvirtino esąs Visagalis Dievas, Kuris yra vertas garbinimo. Be to, jis buvo nuoširdus kviesdamas savo žmones garbinti vienintelį Vieną Dievą, Kuris yra danguje. Kodėl mes neturėtume visiškai paklusti ir būti lojalūs tam Vienam Dievui, kaip Jėzus (Ramybė Jam) buvo, ir taip įsitikinti, kad Jėzus (Ramybė Jam) buvo tik žmogus ir pranašas?

Išvada

Bažnyčia pripažįsta Bibliją kaip pirminį žinių apie Dievą ir Jėzų šaltinį. Bet jei Biblija paaiškina, kad Jėzus nėra Aukščiausia Būtis ir kad Aukščiausia Būtis nėra Jėzus, kokių pagrindų tu turėtum tikėti esant kitaip?

Turėtų būti aiškiai suprantama, kad visi Dievo pranašai ir pasiuntiniai nuo pat Adomo iki Muhammedo (Ramybė Jiems Visiems) šlovino Vienatinį Dievą. Taigi, jų religija buvo islamas, kas reiškia visišką paklusimą vienintelio Vieno Dievo (Allaho) valiai ir įsakymams.

Koraniška Jėzaus perspektyva

Dievo Pasiuntinys

Jėzus (Ramybė Jam) paprasčiausiai buvo Dievo pasiuntinys, kurio gimimas buvo ypatingas stebuklas, be įprasto fizinio būdo panaudojimo. Allahas sako Tauriajame Korane:

„Štai! Angelai sakė: „O, Marija! Allahas tave išsirinko ir ištyrino tave, išrinko tave virš visų tautų moterų. O, Marija! Garbink savo Viešpatį nuoširdžiai: nusižemink ir nusilenk (maldoje) su tais, kurie nusilenkia.“ Tai dalis žinių apie nematomus dalykus, kuriuos mes tau atskleidžiame (o, pranaše!) per įkvėpimą: tu nebuvai su tais, kada jie šaudė galybę strėlių, sprendžiant kas iš jų turėtų būti įpareigoti rūpintis Marija: ne buvai tu tada su jais, kada jie ginčijosi (dėl to). „Štai“ Angelai sakė: „O, Marija! Allahas siunčia tau žodį nuo Savęs: jo vardas bus Jėzus, Marijos sūnus, laikomas garbėje šiame pasaulyje ir Pomirtiniame Gyvenime ir bus (kompanijoje) tų, kurie bus arčiausiai Allaho. Jis kalbės žmonėms vaikystėje ir subrendęs. Ir jis bus teisingųjų (kompanijoje).“ Ji tarė: „O mano Viešpatie! Kaip aš turėsiu sūnų, jei nė vienas vyras nėra manęs palietęs?“ Jis tarė: „Taip-Allahas sukuria, ką tik Jis panori-kada Jis priima planą, tik taria „Tebūnie“, ir taip būna. Ir Allahas išmokys jį Šventraščio ir išminties, Toros ir Evangelijos. Ir (paskirs jį) pasiuntiniu Izraelio vaikams (su tokia žinia): „Aš atėjau pas jus su ženklu iš jūsų Viešpaties, nes aš padariau jums paukščio figūrėlę iš molio, koks jis buvo, ir įkvėpiau jai, ir ji tapo paukščiu, Allahui leidus, ir aš pagydau tuos, kurie gimė akli, ir raupsuotuosius, ir aš prikeliu mirusiuosius, Allahui leidus, ir aš išvardinu jums, ką jūs valgote ir ką laikote savo namuose. Tikrai tame

yra ženklas jums, jei jūs tikėjote. (Aš atėjau pas jus) patvirtinti Torą, kuri buvo anksčiau manęs. Ir padaryti leistina dalį to, kas (anksčiau) jums buvo uždrausta; aš atėjau pas jus su ženklu iš jūsų Viešpaties. Taigi, bijokite Allaho ir klausykite manęs. Allahas yra mano Viešpats ir Jūsų Viešpats; tad garbinkite Jį. Tai kelias, kuris yra tiesus.““““ (Šv.Koranas-3:42-51)

Jeigu Taurusis Koranas neigia trejybę ir Jėzaus (Ramybė Jam) buvimą sūnumi, tada kokia, pagal Koraną, buvo tikroji Jėzaus misija? Atsakymas yra toks, kad Jėzus buvo grandis ilgos pranašų ir pasiuntinių grandinės, kurie buvo siųsti Dievo pas įvairias tautas ir visuomenes, kur tik reikėjo jų vedimo ar buvo nuklysta nuo Mozės ar kitų pranašų mokymo. Jis buvo stebuklingai palaikomas, kad įrodytų, jog jis yra Dievo pasiuntinys. Tačiau dauguma žydų atmeta jį kaip dvasininką.

Kitoje Tauriojo Korano eilutėje Jėzus patvirtina Toros, kuri buvo atskleista Mozei, svarumą ir taip pat perduoda sveikinimus galutiniam pasiuntiniui, kuris seks po jo:

„Ir kada Jėzus, Marijos sūnus, tarė: „Izraelio vaikai, aš iš tiesų esu pasiuntinys jums, patvirtinantis Torą, kuri buvo anksčiau manęs, ir pranešantis gerą žinią apie pasiuntinį, kuris ateis po manęs, kurio vardas bus Pagirtasis...“““

(Šv.Koranas-61:6)

Atkreipkite dėmesį, kad „pagirtasis“ yra „Ahmad“- Pranašo Muhammedo (Ramybė Jam) vardo vertinys. Atidžios Naujojo Testamento studijos rodo, kad Jėzus (Ramybė Jam) nurodo tokį pat pranašą Jono 14:16-17: „Ir aš duosiu jums kitą globėją (Pranašą Muhammedą), kad būtų su jumis per amžius, netgi tiesos dvasią.“

Įprastas šios pranašystės paaiškinimas yra toks, kad globėju vadinama Šventoji Dvasia, bet šis paaiškinimas yra klaidingas dėl ankstesnės eilutės: „Nepaisant to, aš kalbu jums tiesą: tai jūsų labui aš iškeliauju, nes jei aš neiškeliaučiau, globėjas pas jus neateitų.“

Šio globėjo charakteristikos, kaip gali būti išvesta iš pranašystės, yra tokios, kad jis pasiliks amžinai su tikinčiais, jis girs Jėzų ir kalbės tai, ką girdės iš Dievo. Visos šios charakteristikos tinka Pranašui Muhammedui (Ramybė Jam). Jis atvyko praėjus 6 amžiams po Jėzaus (Ramybė Jam). Jis atvyko su universalia ir amžina žinia, išpildydamas pranašystę, jos globėjas pasiliks amžiams su tikinčiais. Jis gyrė Jėzų kaip didį pranašą. Taurusis Koranas priskiria Jėzui (Ramybė Jam) stebuklus, kurie nėra paminėti Biblijoje. Senojo ir Naujojo Testamento pranašystės, lygiai kaip ir tam tikros Korano eilutės, parodo, kaip Pranašas Muhammedas (Ramybė Jam) yra žydų bei

krikščionių atmetamas dėl išankstinio nusistatymo ir nesusipratimo labiau nei dėl atidžių Biblijos studijų.

Ne daugiau nei pranašas

Marija, Jėzaus (Ramybė Jam) motina, niekada netvirtino esanti Dievo motina. Ji buvo pamaldi ir dora moteris. Taurusis Koranas sako:

„Kristus, Marijos sūnus, nebuvo niekas daugiau nei pasiuntinys; daug buvo pasiuntinių, kurie išėjo prieš jį. Jo motina buvo teisinga moteris. Jie abu turėjo valgyti savo (kasdienę) duoną. Pamatyk, kaip Allahas paaiškina jiems Savo ženklus; tačiau pamatyk kokiais būdais jie nusisuka nuo tiesos!“

(Šv.Koranas-5:75)

Kaip Adomas pagal sukūrimą

Taurusis Koranas pripažįsta faktą, kad Jėzus (Ramybė Jam) neturėjo jokio tėvo žmogaus pavidale, bet tai jo nepadaro Dievo sūnumi ar pačiu Dievu. Pagal sukūrimą, Adomas labiau turėtų teisę būti Dievo sūnumi, nes jis neturėjo nei tėvo, nei motinos. Taurusis Koranas atkreipia dėmesį į abiejų stebuklingą sukūrimą tokiomis eilutėmis:

„Iš tiesų Jėzaus pavyzdys, Dievo akyse, yra kaip Adomo pavyzdys; Jis sukūrė jį iš dulkių, tada Jis tarė jam „būk“ ir jis buvo.“

(Šv.Koranas-3:59)

Ne Dievo sūnus

Laikyti žmones dievais ar Dievų sūnumis nebuvo naujas dalykas. Visos senovinės mitologijos turėjo tokio pobūdžio mitų. Dievas Tauriajame Korane sako:

„Žydai vadina „Uzair“ Dievo sūnumi, ir krikščionys šaukiasi Kristaus kaip Dievo sūnaus. Tai yra žodžiai iš jų lūpų; (tuo) jie tik imituoja tai, ką senieji netikintieji sakydavo. Allaho prakeikimas kris ant tų: kurie nusisuka nuo tiesos!“

(Šv.Koranas-9:30)

Dievas Tauriajame Korane taip pat sako:

„Sakyk: Jis yra Allahas, Vienatinis ir Vienintelis; Allahas, Amžinas, Absolutus; Jis negimė, nei yra pagimdytas; ir nėra nė vieno Jam prilygstančio.“

(Šv.Koranas-112:1-4)

Skyriuje (suroje), pavadintoje „Maryam“ (Marija), Taurusis Koranas pasakoja, kaip Marija pagimdė savo sūnų, ir kaip žydai apkaltino ją, kada ji parsinešė vaiką namo:

„Kada ji grįžo su vaiku, nešdamasi jį, pas savo tautą, jie tarė: „Marija, tu tikrai padarei siaubingą dalyką. Arono sese, tavo tėvas nebuvo blogas žmogus, nei tavo motina nebuvo nedora“. Marija parodė jį vaiką; bet jie sakė: „Kaip mes kalbėsime su tuo, kuris dar tebėra lopšyje, su mažu vaiku.“ Ir jis tarė: aš esu Dievo tarnas. Dievas suteikė man Knygą ir padarė mane Pranašu. Jis laimins mane, kad ir kur bebūčiau, ir jis įsakė man melstis ir duoti išmaldos, kol tik būsiu gyvas, ir taip pat branginti savo motiną. Jis nepadarė manęs pasipūtusio ir nelaimėlio. Ramybė man, mano gimimo dieną, ir mano mirties dieną, ir dieną, kada aš būsiu prikeltas.“

(Šv.Koranas-19:27-33)

Tame pačiame skyriuje, po pateiktos citatos, Dievas patikina Muhammedą (Ramybė Jam) ir per jį visą pasaulį, kad tai, kas buvo pasakyta, yra TIESA apie Jėzų (Ramybė Jam), nors krikščionys jos nepriima. Jėzus NĖRA DIEVO sūnus. Jis aiškiai buvo Marijos sūnus. Eilutės pratęsia:

„Tai Jėzus, Marijos sūnus, tiesos žodžiais, dėl ko jie abejoja. Ne Dievui prisiimti sūnų. Šlovė Jam. Kada tik Jis nusprendžia kokį reikalą, Jis tik taria „Tebūnie“, ir tai būna.“

(Šv.Koranas-19:34-35)

Po šių stiprių teiginių apie Jėzaus natūrą, Dievas nurodo Muhammedui (Ramybė Jam) kviesti krikščionis garbinti Vienatinį Dievą „Allahą“:

„Iš tikro Allahas yra mano Viešpats, ir jūsų Viešpats, tad tarnaukime jam. Tai yra tiesus kelias.“ (Šv.Koranas-19:36)

Atmetimas idėjos, jog Dievas turi sūnų, yra pakartojamas vėliau tame pačiame skyriuje netgi išraiškingesniais žodžiais:

„Ir jie sako: Maloningiausias priėmė Sau sūnų. Jūs iš tikrųjų iškėlėte kažką bjauraus. Tame dangūs vos neplyšta, žemė vos neskylla gabalais ir kalnai nesugriūna į visiškus griuvėsius: kad jie priskyrė Maloningiausiam sūnų... Visa danguje ir žemėje yra Maloningiausiam tik kaip tarnai.“

(Šv.Koranas-19:88-93)

Ne Dievas

Teismo dieną Jėzus (Ramybė Jam) paneigs bet kokias žinias, kad reikėtų jį garbinti kaip Dievą. Allahas, Visagalis, sako Tauriajame Korane:

„Ir Štai! Allahas sakys: „O, Jėzau, Marijos sūnau! Ar sakei žmonėms: „Garbinkite mane ir mano motiną kaip dievus, menkindami Allahą? Jis atsakys: „Šlovė Tau! Niekada negalėčiau pasakyti to, kam (pasakyti) neturiu jokios teisės. Jei būčiau pasakęs tokius dalykus, Tu iš tiesų žinotum. Tu žinai, kas yra mano širdyje, nors aš nežinau, kas yra Tavojoje. Nes Tu pilnai žinai, kas yra paslėpta.“““(Šv.Koranas-5:116)

Taurusis Koranas atmets trejybės koncepciją-Dieva tėvą, Dievą sūnų, Dievą Šventąją Dvasią-taip pat stipriai kaip jis atmets Jėzaus kaip Dievo sūnaus koncepciją. Taip yra todėl, kad DIEVAS YRA VIENATINIS. Trys negali būti. Taurusis Koranas skiria krikščionims tokias eilutes iš suros, pavadintos „An-Nisaa“ (Moterys):

„Knygos Žmonės, neperženkite savo religijos ribų, ir nieko nesakykite apie Dievą, tik Tiesą. Mesijas, Jėzus, Marijos sūnus, buvo tikrai Dievo pasiuntinys ir jo žodis, kurį jis davė Marijai, ir dvasia iš Jo. Taigi, tikėkite Dievu ir Jo pasiuntiniais, ir nesakykite „trys“. Geriau jums susilaikyti. Allahas yra vienintelis vienatinis Dievas, šlovė Jam-kad Jis turėtų sūnų! Jam priklauso viskas, kas yra danguje ir žemėje. Pakanka Dievo kaip užtarėjo.

Mesijas nepaniekins tarnystės Dievui, nei taip pasielgs angelai, kurie yra arti Jo. Kad ir kas nepaisys tarnystės Jam ir vaikščios išdidus, Jis neabejotinai surinks juos pas Save, visus juos.

O tikintiesiems, kurie daro teisingus darbus, Mes pilnai jiems atlyginsime, ir Jis duos jiems daugiau iš Savo dosnumo. O tuos, kurie nepaiso ir vaikšto išdidžiai, Jis nubaus griežta bausme, ir jie neras, neskaitant Dievo, jokio draugo ar padėjėjo.“

(Šv.Koranas-4:171-173)

Nenukryžiuotas

Jėzaus gyvenimo žemėje pabaiga yra lygiai taip pat apgaubta paslapties kaip ir jo gimimas. Taigi kaip galima galvoti apie nukryžiavimą, kai daug krikščionių knygų teigia, jog jo mirtis nebuvo tikra? Allahas sako Tauriajame Korane:

„Jie sako (girdamiesi), mes nužudėme Jėzų Kristų, Marijos sūnų, Allaho pasiuntinį. „Bet jie jo nenužudė, nei nekryžiavo jo, bet buvo padaryta, kad taip atrodytų, ir tie, kurie dėl to nesutaria, yra pilni abejonių, neturintys konkrečių žinių, bet tik spėliojimus, nes iš tikro jie jo nenužudė-Ne, Allahas pakėlė jį pas Save; ir Allahas yra Aukščiausias Galioje, Išmintyje.““

(Šv.Koranas-4:157-158)

Liūdnas istorijos faktas yra tai, kad nedaugelis sekė „tiesiu keliu“, pašaukti Jėzaus (Ramybė Jam). Jis paprasčiausiai buvo lydimas kelių apaštalų, įkvėptų Dievo palaikyti jį. Netikintieji rezgė sąmokslus-kaip jie regis ir prieš Muhammedą po 6 šimtmečių-nužudyti Jėzų. Bet Dievas turėjo geresnį planą jam ir jo pasekėjams, kaip Taurusis Koranas pasakoja mums:

„Ir kai Jėzus suprato jų netikėjimą, jis tarė: „Kas bus mano padėjėjais Dievo vardu?“ Apaštalai tarė: „Mes esame Dievo padėjėjai. Mes tikime Dievu: taigi, liudysime savo paklusimu. Dieve, mes tikime tuo, ką mums atskleidei, ir mes sekame pasiuntiniu. Tad skirk mus prie tų, kurie liudija.“ Ir jie (netikintieji) sugalvojo planą, ir Dievas sugalvojo (prieš juos), ir Dievas yra geriausias planuotojas. Kada Dievas tarė: „Jėzau, Aš pasiimsiu tave pas Save ir prikelsiu tave Sau, ir aš ištyrinsiu tave (nuo netiesų) tų, kurie netiki. Aš padarysiu tavo pasekėjus pranašesniais už netikinčiuosius iki Prisikėlimo Dienos...““

(Šv.Koranas-3:52-55)

Kaip aukščiau esančios eilutės nurodo, Jėzus (Ramybė Jam) buvo prikeltas ir paimtas į dangų. Jis nebuvo nukryžiuotas. Žinoma, toks buvo Jėzaus (Ramybė Jam) priešų planas-nužudyti jį ant kryžiaus, bet Dievas apsaugojo jį, ir kažkas kitas buvo nukryžiuotas:

„Ir už jų netikėjimą, ir jų kalbėjimas prieš Mariją rimtų neteisingų kaltinimų, ir už jų sakymą: „Mes nužudėme Mesiją, Jėzų, Marijos sūnų, Dievo pasiuntinį.“ Tačiau jie neužmušė jo, nei jį nukryžiavo, tik kažkas panašaus į tai buvo jiems parodyta. Tie, kurie ginčijasi dėl jo, iš tikrųjų abejoja. Jie neturi jokių žinių, tik seka spėjimais. Neabejotina, kad jie jo nenužudė. Iš tikrųjų ne: Dievas pakėlė jį pas Save: Dievas visada yra Visagalis, Išmintingas. Nebus nė vieno knygos žmogaus, netikinčio juo iki jo mirties, ir Prisikėlimo Dieną jis bus liudininkas prieš juos.“

(Šv.Koranas-4:156-159)

Taurusis Koranas neaiškina, kas buvo asmuo, nukryžiuotas vietoje Jėzaus, nei plėtoja mintį antrą Jėzaus atėjimą. Tačiau Tauriojo Korano komentatoriai visada interpretavo paskutinę citatos eilutę kaip reiškiančią, jog Jėzus sugrįš, ir kad visi žydai ir krikščionys įtikės juo iki jis mirs. Toks supratimas yra palaikomas autentiškų Pranašo Muhammedo (Allaho ramybė ir palaiminimas jam ir visiems Jo pranašams) pasakymų (Hadith).